

**YETİŞTİĞİ/GELDİĞİ COĞRAFYA VEYA ETNİK
ADLANDIRMAYLA OLUŞTURULAN BİTKİ ADLARI****PLANT NAMES WHICH CREATED WITH ETHNIC NAMING OR
GROWN/BROUGHT GEOGRAPHY NAMING***İlhan UÇAR****Özet:**

İnsanoğlu tabiatla iç içe yaşaması sonucu bitkileri tanıma, kullanma ve adlandırma yoluna gitmiştir. İnsanın kendi cinsinden sonra en yakınındaki canlı olan bitkiler, tarih boyunca farklı şekillerde adlandırılmıştır. Bu adlandırmalar yapılırken başlıca organ adlarından, hayvan adlarından, sayılardan, şahıs adlarından, çeşitli hastalık adlarından yararlanılmıştır. Bitki adlandırmalarında yararlanılan yollardan bir tanesi de bitkinin yetiştiği/geldiği coğrafya veya etnik/dini unsurlardan yararlanmaktır. Bitki terimlerinin ortaya çıkışında izlenen metot; bitkinin yetiştiği/yetiştirildiği yer hakkında bilgi verirken, bölgenin dil yapısı hakkında da birtakım ipuçları vermektedir.

Adlandırmada bitkinin yetiştiği/geldiği coğrafya veya etnik/dini unsurlardan yararlanma; *Afrika, Amerika, Asya, Avrupa* gibi kıta adlarının; *Almanya, Angola, Arabistan, Brezilya, Cezayir, Çin, Hindistan, Hollanda, İspanya, İsveç, Kıbrıs, Mançurya, Meksika, Mısır, Sudan, Suriye, Türkiye, Yemen, Yeni Zelanda* gibi ülke adlarının ve *Adana, Adıyaman, Amasya, Ankara, Antep, Azak, Bursa, Brüksel, Çanakkale, Diyarbakır, Girit, Halep, Isparta, İstanbul, İzmir, Karaman, Maraş, Medine, Mekke, Trabzon, Van, Yalova* gibi şehir adlarının terim oluşumunda kullanılmasını ortaya çıkarmıştır.

Bitki terminolojisindeki kavram karşılıklarının çeşitliliği ilk Türkçe eserlerinden başlayıp, günümüze kadar devam eden bir süreçtir. Bu süreç içerisinde bazı bitkilerin yetiştiği/geldiği coğrafya veya etnik/dini adlandırmayla oluşturulması da dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bitki Adları, Dil Bilimi, Anlam Bilimi, Dil Kültürü.

Abstract:

Mankind preferred naming, using and defining plants because of living together with nature. Plants which were the closest living creature to the human after their species had been renamed in different ways throughout history. While these namings were being done, names of the organs, animal names, character names, numbers, names of various diseases had been used. Benefiting from plants

* Dr., Sakarya Üniversitesi Rektörlük Türk Dili Bölümü– Sakarya iucar@sakarya.edu.tr

grown/brought geography or ethnic factors is another useful way in naming of plants. The method being followed about consisting terms of plant give information about the place where the plant was grown in and give some hints about language structure of the region.

Using grown/brought geography of plants or benefiting of ethnic factors in naming discovered the usage in generation of the terms such as continental names *Africa, America, Asia, Europe*; country names like *Germany, Angola, Arabia, Brazil, Algeria, China, India, Netherlands, Spain, Sweden, Cyprus, Manchuria, Mexico, Egypt, Syria, Turkey, Yemen, New Zeland*; city names like *Adana, Adıyaman, Amasya, Ankara, Antep, Azov, Bursa, Çanakkale, Diyarbakır, Crete, Halep, Isparta, İstanbul, İzmir, Karaman, Maraş, Medine, Mekke, Trabzon, Van, Yalova*.

Variety of notion clutter in the plant terminology is a continuous process starting from the first Turkish monuments to present. In this process, some of the plant names created with Grown/Brought Geography or ethnic naming draws attention.

Key words: Plant Names, Linguistics, Semantics, Culture of Language.

Giriş

Türkçede bitkilerin adlandırılması dilin ilk yazılı belgelerinden itibaren yaşanan bir süreçtir. Canlılar yaşadıkları alanlara hareketlilik kazandırır. O alanlara canlılık ve hareketlilik kazandırılması üzerinde yaşayanların düzenlemeleriyle bağlantılıdır. İnsan, üzerinde yaşadığı coğrafyada kâh ceviz yetiştirip ürününü almıştır, kâh evinin yanındaki tarlaya buğday ekip mahsulünü toplamıştır.

Anadolu coğrafyası bitkiler açısından zengin bir coğrafyadır. Anadolu topraklarının verimliliği bitkilere de yansımış ve bu bereketli topraklar üzerinde binlerce bitki türü yetişmiştir. Bu bitkilerin bazıları için özel adlandırmalara gidilirken, bazıları için de *ot, çiçek, yemiş, ağaç* gibi genel ifadeler kullanılmıştır. “*Türkiye’de 9000 kadar yabancı bitki türünün yetiştiği bilinmektedir. Buna karşılık Derleme Sözlüğü’nde yaklaşık olarak 3000 kadar Türkçe bitki adı bulunmaktadır. Türkiye’de yetişen bitki türlerinden yaklaşık üçte birinin Türkçe adının bulunması halkın bitkilere olan yakın ilgisini açık bir şekilde göstermektedir*” (Baytop, 1997, s. 5).

Yıllarca gördüğü hayvanlardan en iyi şekilde yararlanma düşüncesiyle onları evcilleştiren, gelişmesine yardımcı olan ve verimini artıran insan, zaman zaman da tabiatta olanları süzmüş ve yeri geldiğinde tabiata hükmederek onu bir kültürel öge haline getirmiştir. İnsan, tabiatı kendisi gibi canlandırmış, yaşatmış, ilgisini azalttığı zaman da öldürmüştür. “*Tabiat, Türk kültürünün vazgeçilmez bir parçası olarak, avcı ve göçebe Türk*

hayatının mekânı olmuş, böylelikle Türk yaratıcılığının ilham aldığı birinci kaynak hâline gelmiştir. Bu açıdan bakıldığında bitki, hayvan, tabiat olayları, coğrafi şekiller, gök cisimleri vs. tabiata ait kavram alanlarının karşılığı olan kültür kelimelerinin Türk dilindeki yeri, filolojik değer bakımından ön sıralarda olmuştur” (Berbercan, 2012, s. 35-36).

“11. Yüzyılda Kaşgarlı Mahmut ve Balasagunlu Yusuf, Türk dünyasının coğrafyasını, maddi kültürünü, inançlarını, gelenek-göreneklerinin, ahlaki değerlerini, dillerini ve bunlardan başka birçok noktayı eserlerinde ele alarak, 11. Yüzyılda Türkler ve Türklük için adeta ne söylenmesi gerekiyorsa son derece başarılı bir biçimde dile getirmişlerdir” (Şahin, 2009, s. 2021). Bitkilerin kavram karşılıkları en eski tarihi eserlerde de karşımıza çıkmaktadır. Orhun kitabelerinden Eski Anadolu Türkçesi dönemine kadar olan süreçte ortaya konulmuş olan eserlerde Türkçenin temel kelimeleriyle birlikte farklı kavram ve nesnelere karşılık için türetilmiş kelimelerle de karşılaşmaktayız. Kutadgu Bilig’de 17 adet bitki adı kullanılmıştır: “arbut, arpa, azgan, bugday, çiçek, çim, erguvan, kadın, kağıl, kağun, karanfil, kürküm, ot, simiş, tiken, yemiş, yıgaç” (Öztürk, 2005, s. 201). Kutadgu Bilig’deki bu bitki adlarının oluşumunda coğrafya veya etnik/dini adlandırılmaya gidilmemiştir.

Dillerin kavram kelime ilişkileri açısından geniş bir aralığı vardır. Doğan Aksan, bir dilin yalnızca söz varlığının incelenmesiyle, o dili konuşan milletin yaşayışı, o toplumdaki kültür hareketleri ve başka uluslarla ilişkileri hakkında büyük ölçüde bilgi edinilebileceği ifade eder (Aksan, 1998, s. 139). Bitki adları da dilin söz varlığı içerisinde önemli bir yere sahiptir.

“Kelimelerin anlam yapılarında kimi zaman farklılıklar ortaya çıkar. Bu anlam farklılıkları toplumun eğitim düzeyi ve bağlı oldukları medeniyetlerle bağlantılıdır. Medeniyetin getirdiği kavram çeşitliliği, bazı dönemlerde o medeniyetin bağlı olduğu dilin kelimeleriyle birlikte alınmıştır” (Uçar, 2009, s. 39). Bitki adları farklı coğrafyalarda farklı adlarla anılabilmektedir. Bu durum, aynı bitki için birden fazla kelimenin ortaya çıkmasına sebep olmaktadır: Sincan çalısı; kara çalı, çalı diken, çıçırgan, çeşmezen, isa diken, kara diken (LME). “Aynı bitki için birden fazla Türkçe kökenli sözcüğün kullanıldığı dikkat çekmektedir. Bu durumu eseri hazırlayan Lârendevî’nin¹ bitkilerin bölge bölge değişkenlik gösteren yöresel isimlerini kullanmış olmasıyla açıklamak mümkündür. Zira bugün Anadolu ağızlarında aynı bitkinin farklı ağız bölgelerinde farklı isimlerle anıldığı görülmektedir” (Küçük, 2010, s. 401). Farklı coğrafyalarda aynı bitki türü için farklı adlandırmalara gidilmesi eş anlamlı kelime yoğunluğunu da artırmaktadır. “Eş anlamlı kelimelerin bir kısmı, aynı dil içerisindeki söyleyiş zenginliğinden kaynaklanırken, bir kısmı da diller arası kelime

¹ 17. yüzyılda yazılan Lügât-ı Müşkilât-ı Eczâ adlı tıp sözlüğünün müellifi.

alışverişinden kaynaklanmaktadır. Diğer dillerden alınan eş anlamlı kelimelerin bazıları da kavramlardaki küçük farkları ortaya koymaktadır” (Uçar, 2011, s. 188).

Özcan Başkan bitki adlarıyla oluşturulan yer adlarını tasnif ederken “ağaçlar, meyveler, sebzeler, tahıllar, çiçekler ve bitki parçaları”² ile oluşturulan yer adları şeklinde bir sınıflamaya gitmektedir (Başkan, 1971, s. 243).

Bitki adlarının bir kısmı Frenk kelimesiyle oluşturulmuştur (*Frenk asması, Frenk çileği, Frenk elması, Frenk inciri, Frenk lahanası, Frenk maydanozu, Frenk menekşesi, Frenk patlıcanı, Frenk üzümü, Frenk yemişi*). Frenk kelimesi Osmanlı Devletinde Avrupalılara, özellikle Fransızlara verilen addır. Günümüzde “batı” kelimesiyle adlandırdığımız kavramın karşılığıdır.

Tespiti yapılan bitki adlarının bir bölümünde doğrudan bir coğrafik adlandırılmaya gidilmiştir. Coğrafyadan hareketle yapılan bu adlandırmalarda başlıca şu yer adları kullanılmıştır: (*Abant, Adana, Adıyaman, Afrika, Almanya, Amasya, Amerika, Anadolu, Angola, Ankara, Antep, Anzer, Arabistan, Asya, Azak Avrupa, Brezilya, Bursa, Brüksel, Cezayir, Çanakkale, Çin, Diyarbakır, Girit, Halep, Hasankeyf, Hindistan, Hollanda, Isparta, İspanya, İstanbul, İsveç, İzmir, Kâbe, Kafkas, Kandıra, Karaman, Kastamonu, Kazdağı, Kefe, Kıbrıs, Kırkağaç, Malta, Mançurya, Maraş, Medine, Mekke, Meksika, Mısır, Mudanya, Nil, Oltu, Sapanca, Sincan, Sudan, Suriye, Şam, Toros, Trabzon, Trakya, Türkiye, Uludağ, Vakvak, Van, Yalova, Yemen, Yeni Zelanda, Zigana*).

Bazı bitki adlandırmalarında ise etnik/dini adlandırma yoluna gidilmiştir. Bu adlandırmalarda başlıca şu etnik unsurlar kullanılmıştır: (*Acem, Afşar, Alman, Arap, Arnavut, Avşar, Bektaşî, Boşnak, Çingene, Ermeni, Fransız, Frenk, Habeş, Hint, Hitit, İngiliz, Japon, Latin, Laz, Macar, Moskof, Rum, Türk, Türkmen, Yahudi, Yunan*).

Bazı adlandırmalarda ise etnik/dinî adlandırmaların haricinde doğrudan şahıs adları kullanılmıştır: *Aliöksüz (TBAS), Ayşekadın (GTS), Ebuçehil karpuzu (LME, TTAS, TKF), Gülfatma (TBAS), Hafızali (GTS)*,

² Özcan Başkan’ın bu tasnifine Tuncer Gülensoy, eleştirel bir bakış getirmektedir:

a. Ağaçlar bölümünde verilen “*ceviz, kestane, fıstık, badem, fındık, iğde*” birer ağaç mıdır, yoksa *çerez* (yemek dışında yenilen yaş ve kuru yemiş gibi şeyler) midir? Eğer çerez ise başka bir maddeye göndermek gerekecektir.

b. Tahıllar bölümünde verilen “*Bulgur*” (kaynatılıp kurutulduktan ve kabuğu çıkarıldıktan sonra kırdırılmış olan buğday) demektir. Yani, (buğday, arpa, mısır, yulaf, çavdar, pirinç gibi ürünlerin genel adı) olan “Tahıl (*hububat*)” sınıfına girmez. “*Yiyecekler*” bölümüne gönderilmelidir. Ayrıca “*Bakla, nohut ve mercimek*”, “*baklagillerden çiçekli birer tarım bitkisi*” olup tahıl’dan farklıdır.

f. Bitki parçaları bölümünde verilen: “*Gonca*” (henüz açılmamış ya da açılmaya yüz tutmuş çiçek), “*Fidan*” (ağaç ve ağaççıkların henüz yeni yetişeni) demek olup, (kök, sap, yaprak, filiz gibi) birer bitki parçası değildir (Gülensoy, 1998, s. 43).

Hasandede üzümü (GTS), Hıdırellez çiçeği (TYÇ), Hıdırellezkamçısı (TYÇ), İbrahim dikenini (LME), İdris ağacı (GTS), İdris otu (GTS), İsa dikenini (TBAS), İsağözü (TYÇ), Karacaoğlan mantarı (TBAS), Karunotu (BBSD), Kısacık mahmut (TBAS), Kısama mahmut otu (TBAS), Meryem otu (TBAS), Meryem pelesengi (GTS), Meryemsaçı (BBSD), Meryemana asma sı (GTS), Meryemana dikenini (TBAS), Meryemana eldiveni (BBSD), Meryemiyye (BBSD), Öksüzali (TBAS), Ömer otu (TBAS), sarıbekir armudu (TTAS), Timurdikenini (TBAS), Yakup otu (TBAS).

Coğrafya adından hareketle oluşturulan bitki adlarında aynı bitki türü için birden fazla yer adı kullanılmıştır: *Acem lalesi (GTS), Acem ters lalesi (TYÇ), Adıyaman lalesi (TYÇ), Amasya lalesi (TBAS), Girit lalesi (TBAS), Halep lalesi (TBAS), İstanbul lalesi (TBAS), Keefe lalesi (TBAS), Manisa lalesi (GTS), Muş lalesi (GTS), Osmanlı lalesi (GTS), Trakya lalesi (TBAS), Türk lalesi (TBAS).*

Bitkiye ad olan kelime oluşturulurken bazılarında yer adı/etnik ad ile birlikte *çiçek, ot, yemiş* gibi genel kelimelerden hareket edilmiştir: *Acem çiçeği (TTAS), Acem düğün çiçeği (TBAS), Hint çiçeği (GTS), Anadolu otu (TBAS), Avşar otu (TBAS), Girit otu (TBAS), Kandıra otu (GTS), Oltu otu (GTS), Frenk yemişi (TBAS)* vb. Bazılarında ise *arpa, gül, lale, papatya, sakız, kekik, menekşe, maydanoz, üzüm* gibi özel adlandırmaya gidilmiştir: *Acem arpası (TBAS), Acem lalesi (GTS), Alman papatyası (GTS), Çingene sakızı (TBAS), Girit kekiği (GTS), Afrika menekşesi (GTS), Frenk maydanozu (GTS)* vb. Bir kısım adlandırmalarda ise genel veya özel bir açıklamaya gidilmeden yer adı/etnik ad ile doğrudan bitki adı karşılanmıştır: *Acem [Bir tür beyaz buğday (TTAS)], Sincan [Gülgillerden, Doğu Anadolu Bölgesinde yetişen, kırmızı veya kan kırmızısı renkte çiçekleri olan çok yıllık kokulu bir bitki (BTS)], Vakvak [Hindistan'da Vakvak beldesinde yetişen bir ağaçtır. Yüz zira miktarı boyu olur, kalkan gibi yassı yaprağı olur (BBSD)].*

Yabancı bitkilerin adlandırılmasında bitkinin kullanışı, görünüşü veya yetiştiği yerin dikkate alındığı anlaşılmaktadır. Hayvan adları da bu bitkilerin adlandırılmasında çok kullanılmaktadır” (Baytop, 1997, s. 9). *Anadolu canavar otu (TBAS), Anadolu teke dikenini (TBAS), Anadolu tosbağa otu (TYÇ), Kafkas kedinanesi (TYÇ), Maraş kurtkulağı (TYÇ), Trabzon yulanyastığı (TBAS), Uludağ sığırkuyruğu (TYÇ).* Bazılarında ise bitki türünden hiç bahsedilmeden yer/etnik adla tamlamalar oluşturularak mecazi anlatım yoluna gidilmiştir: *Acem sarısı (TYÇ), Antep karası (TTAS), Araptaşığı (TTAS), Arapdede (TBAS), Yalova misketi (GTS).*

Bir grup adlandırmada ise renk adları/sayı adları yer adlarıyla birlikte kullanılmıştır: *Acem sarısı (TYÇ), Antep karası (TTAS), Türk kara hindibasını (TBAS) / Arap üçgülü (BBSD), İsveç üçgülü (TYÇ), Macar üçgülü (TYÇ), Uludağ binbirdelikotu (TYÇ).*

Tablo 1. Yetiştigi/Geldiği Coğrafya ve Etnik Adlandırmayla Oluşturulan Bitki Adları

Abant çiğdemi	Çiğdem (TBAS).
Acem	Bir tür beyaz buğday (TTAS).
Acem arpası	Dağ çayı (TBAS).
Acem çiçeği	Gecesefası çiçeği (TTAS).
Acem düğün çiçeği	Düğün çiçeği (TBAS).
Acem helvası	Deve diken (BS).
Acem kimyonu	Kimyon (TBAS).
Acemkülahı	Ağaçküpesi, buğa, ishalkesen, ebutaylun, güzelhatmi, Hint keneviri, Mançurya keneviri, öğle çiçeği, sarı hatmi, talyon (TVKS).
Acem lalesi	Taşkırangillerden, turuncu ve sarı çiçekler açan, yıllık ve çok yıllık türleri olan, saksıda ve tarlada üretilen bir süs bitkisi, güneştopu (GTS).
Acem otu	Badrenbuye, kovan çiçeği, kovan otu, limon nanesi, limon otu, melisa otu, oğulotu, tatramba, turuncan, yarpız (TVKS).
Acempatı	Saman çiçeği (TVKS).
Acem sarısı	Yaban çiçeği (TYÇ).
Acem ters lalesi	Yaban çiçeği (TYÇ).
Acem yavşanotu	Yaban çiçeği (TYÇ).
Acemborusu	Canlı kırmızı renkli çiçek açan bir tür süs bitkisi (BTS).
Adana çiğdemi	Çiğdem (TBAS).
Adana okaliptüsü	Sıtma ağacı (TBAS).
Adıyaman	Avlu, badıl, barnak, biçekli, böduk, bürcüklü, çikal, çikot, çükündür, deber, deper otu, dip, ereğil otu, gane, gelinparmağı, gezer, hart, hatil, havuç, heviç, heybe güzeli, hırtlı, hoşuç, ıso, kallegezen, kazık yemişi, kedibiciği, keriş, keşir, keşşir, kınalı böduk, kınalı parmak, kırt kırt, kızıl gücük, kızıl ot, kirtil, kişir, margul, 120arun, purçuluk, pürçüklü, sarı ot, sarıparmak, sivirtme, şarlık, tepel otu, teper otu, Yerebatan, yeregeçen, yerekaçan, yerkökü, yersapı, zavrak, zerde, zerdek (TVKS).
Adıyaman lalesi	Yaban çiçeği (TYÇ).
Afrika abanozu	Afrika'da yetişen ve kerestesi mat siyah renkte abanoz türü (BTS).

Afrika gül ağacı	Afrika'da yetişen, kerestesi kırmızıya çalan açık kahve renkli, sert ve ağır olan, genellikle gitar saplarında güçlendirme amaçlı olarak kullanılan tonu parlak karakterli bir ağaç (BTS).
Afrika hatmisi	Afrika ketmi, şeytan keneviri (TVKS).
Afrika ketmi	Afrika hatmisi, şeytan keneviri (TVKS).
Afrika maunu	Afrika'da yetişen, kerestesi uzun yatay ve derinlik hissi veren kalın harelere sahip olduğundan doğal görünümünü gitar kasalarında sıkça kullanılan maun türü (BTS).
Afrika menekşesi	İki çeneklilerden, tüylü yapraklı, mor, pembe, beyaz renkli çiçekleri olan, evlerde saksıda yetiştirilen, çok yıllık bir süs bitkisi (GTS); Gesneriaceae familyasından, yaprakları rozet, çiçekleri çan şeklinde ve mor, mavi renklerde, ana vatanı Afrika olan, sera ve evlerde süs bitkisi olarak yetiştirilen, çok yıllık, otsu, gövdesiz bitkiler (BS).
Afrika mercançiçeği	Altın çiçeği (TVKS).
Afrika sümbülü	Yaz sümbülü (TVKS).
Afrikayıldızı	Kap yıldızı (TVKS).
Afrika zambağı	Mavi teber, mavi zambak, muhabbetçiçeği, şefkat çiçeği, teber zambak (TVKS).
Afşar otu	Çok yıllık, rizumlu otsu bir bitkidir. Çiçeklerin iç kısmı esmer kırmızı renklidir. Gölgeci orman altlarında yetişir. Toprak altı kısmı kusturucu ve balgam söktürücü olarak tanınmıştır. Kökleri, koku vermek için çeyiz sandığına konur (Bursa). Ağzındaki içki kokusunu gizlemek için çiğnenir (TBAS).
Ak Girit otu	Gazal otu, geyik otu (TVKS).
Alman papatyası	Orta Avrupa'da yetişen bir papatya türü (GTS).
Almanya susamı	Ketencik (TVKS).
Amasya bamyası	Kurusu yenen bir cins küçük tanelisi (BBSB).
Amasya elması	Bir yüzü kırmızı diğer yüzü ise sarı yeşilimsi bir renk taşıyan, ince kabuklu, hoş kokulu, uzun süre saklanabilen bir elma türü (GTS).
Amasya lalesi	Lale (TBAS).
Amerika armudu	Defnegillerden, Amerika'da yetişen bir ağaç 2. Bu ağacın armuda benzer yemişi (GTS).
Amerika bademi	Aselbent ve zamk vb. maddeler veren bir sıcak iklim ağacı (GTS).
Amerikan fıstığı	Arap fıstığı, habbüllezziz, kikirik, yer fıstığı (TVKS).
Amerikan güzeli	Flurya, kızgözü (TVKS).

Amerika elması	1. Antep fıstığıgillerden, Amerika'da yetişen bir ağaç, bilader ağacı 2. Bu ağacın badem biçiminde çekirdekli, armuda benzer yemişi (GTS).
Amerika üzümü	Şekerciboyası otu, yerbağıracağı otu (TVKS).
Anadolu canavar otu	Canavar otu (TBAS).
Anadolu havacıva otu	Yaban çiçeği (TYÇ).
Anadolu kaktüsü	Yaban çiçeği (TYÇ).
Anadolu kenger otu	Yaban çiçeği (TYÇ).
Anadolu otu	Çay üzümü (TBAS).
Anadolu ravendi	Lâbada (TBAS).
Anadolu salep otu	Salep (TBAS).
Anadolu taşkesen otu	Yaban çiçeği (TYÇ).
Anadolu teke dikeni	Teke dikeni (TBAS).
Anadolu tosbağa otu	Yaban çiçeği (TYÇ).
Angola fasulyesi	Cilband, güneşdarısı (TVKS).
Ankara acı çiğdemi	Acı çiğdem (TBAS).
Ankara çiçeği	Yer açalyası (TVKS).
Ankara çiğdemi	Açık sarı renkli çiçekleri olan, parlak sarı yapraklı bir çiğdem türü (GTS).
Antep fıstığı	1. Antep fıstığıgillerin örnek bitkisi, yurdumuzda Gaziantep ve Siirt bölgelerinde yetişen, yanlış olarak Şam fıstığı da denilen bir ağaç. 2. Bu ağacın, ince ve sert kabuklu, yağlı yemişi (GTS).
Antep gülü	Yaban çiçeği (TYÇ).
Antep karası	Bir çeşit kırmızı üzüm (TTAS).
Anzer çayı	Ballıbabagiller familyasından, Doğu Karadeniz bölgesinde yaygın olan, çiçek ve yaprakları çay olarak içilen, çok yıllık, otsu bir bitki (BS).
Arabistan akasyası	Zambak akasyası (BTS).
Arabistan defnesi	Dulaptal otugillerden, Asya ve Afrika'nın sıcak bölgelerinde yetişen, kabukları hekimlikte kullanılan bir ağaççık (GTS).
Arabistan kirazı	Arabistan'a mahsus bir ağacın meyvesi (BBS).)
Arap baklası	Yaban çiçeği (TYÇ).
Arap buturağı	Yüksek, kısa dallı, dikenli bir yaz bitkisi (TTAS).
Arap çiçeği	Kayısı çiçeği (TVKS).

Arap darısı	Arnavut darısı, esmer buğday, karabaş, kara buğday, sert buğday (TVKS).
Arap fıstığı	Amerikan fıstığı habbüllezi, kikirik, yer fıstığı (TVKS).
Arap kabağı	Kara kabak (TTAS).
Arap mantarı	Domalan, tornalan (BBSD).
Arap otu	Dağ sümbülü (BTS).
Arap papatyası	İt papatyası, köpek papatyası, sığırgözü (TVKS).
Arapsacı	Akbaşlı, barsama otu, binbiryaprak otu, binyaprak, civanperçemi, kandil çiçeği, kılıç otu, kaysum, malatura, marsama otu, yara otu, yılan otu (TVKS).
Arap sümbülü	Dağ sümbülü (TBAS).
Arap şalgamı	Siyah turp (TTAS). Kara kabuklu yerelması (TTAS). Acıkök, acırga, baştankara, bayır turpu, deniz turpu, eşek turpu, iren, kara turp, Moskof turpu, siyah turp, yabancı kaşıkotu, yaban turpu (TVKS).
Arap topalağı	Kara topalak (TBAS).
Arap üçgülü	Beyaz, sarı, pembe, eflatun çiçekli, hoş kokulu, yatak yastığının, çamaşırların arasına konan, yoncaya benzer bir ot (BBSD.)
Arap yasemini	Yasemin (TBAS).
Arapdede	Centiyane (TBAS).
Arapsacı	Küçük, yuvarlak ve çok sık yeşil yaprakları olan, uzadıkça aşağı doğru sarkan bir tür süs bitkisi (GTS). Dere otuna, eğreltiotuna benzeyen, kendine kokusu has olan ve yenilebilen bir çeşit ot, eğreltiotu (TTAS).
Araptaşağı	Koni şeklinde üzeri çizgili, çok acı ve siyah renkli bir otun meyvesi (TTAS). Dağ sümbülü (TBAS).
Arnavut biberi	Acı kırmızı biber (GTS).
Arnavut darısı	Darı (TBAS).
Asya abanozu	Güney Asya'da yetişen ve kerestesi üzerinde açık kahverenginde yatay ve kalın damarlar bulunan abanoz türü (BS).
Avrupa çayı	Acı yavşan, ak yavşan, apar yavşanı, çıban otu, ibar yavşanı, paryavşanı, perdavşan, şarap otu, yavşağan, yavşan otu, yuren (TVKS).
Avrupa kayını	Avrupa'da yetişen bir kayın türü (GTS).
Avrupa kurşunotu	Yaban çiçeği (TYÇ).
Avşar otu	Afşar otu. (TBAS).
Azak eyiri	Arıotu, eğir, eyir otu, hazambel, Hint kamışı, Harun otu, kokulu saz, menekşekökü, yelotu (TVKS).

Bektaşî üzümü	1. Taşkırangillerden bir çalı 2. Bu çalının mayhoş, nohut büyüklüğünde, ak veya kara yemişi (GTS).
Boşnak eriği	Elle kolayca bölünebilen ve çekirdeği ayrılan, oval, morumsu bir erik çeşidi (TTAS).
Brezilya gül ağacı	Görünüm ve tonundan dolayı en kıymetli ağaç türlerinden biri olarak kabul edilen, nadir bulunan ve oldukça yüksek maliyetli gül ağacı türü (BTS).
Brüksel lahanası	Frenk lahanası (GTS).
Bursa buğdayı	İri, açık sarı taneli buğday (TTAS).
Bursa çayı	Çay üzümü (TBAS).
Cezayir menekşesi	Zakkungillerden, bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilen, kendine özgü mavi, açık mor renkli çiçekleri ve ortası çukur taç yaprakları olan bir bitki (GTS).
Çanakkale kekiği	Mercanköşk (TBAS).
Çin anasonu	Manolyagillerden, sarı renkteki çiçekleri anason kokan bir ağaççık (GTS).
Çin çamı	Mabet ağacı (GTS).
Çin gülü	Kamelya (GTS).
Çin kabağı	Yılan kabağı (TVKS).
Çin karanfili	Hüsnüyusuf (TBAS).
Çin leylağı	Tespah ağacı (GTS).
Çingene otu	Kurtayağı, su farasyonu (TVKS).
Çingene sakızı	Yakı otu (TBAS).
Diyarbakır karpuzu	Diyarbakır karpuzu (TTBA).
Ermeni kimyonu	Boyotu, çemen, Frenk kimyonu, Karaman kimyonu, keraviya, kimyonuberrî, nemse kimyonu (TVKS).
Fârisî alma	Bir elma türü (TKF).
Fransız zambağı	Yakup zambağı (TVKS).
Frenk asması	Asmagillerden, sonbaharda yaprakları güzel bir renk alan süs sarmaşığı (GTS).
Frenk biberi	Kızıl boya, su biberi (TVKS).
Frenk çileği	Kokusuz, kırmızı iri meyve veren çilek türü (GTS).
Frenk elması	Domates (TTAS).
Frenk gülü	Krizantem denilen çiçek (TTAS).
Frenk inciri	1. Kaktüs-gillerden, yaprakları etli ve yayvan dikenli bir bitki, firavun inciri, Hint inciri 2. Bu bitkinin kalın, dikenli kabuğu olan tatlı yemişi (GTS).

Frenk kimyonu	Boyotu, çemen, Ermeni kimyonu, Karaman kimyonu, keraviya, kimyonberri, nemse kimyonu (TVKS).
Frenk lahanası	Ceviz büyüklüğünde bir lahanası türü, Brüksel lahanası (GTS).
Frenk maydanozu	Maydanozgillerden, salata ve salçalarda kullanılan bodur ve güzel kokulu bir bitki (GTS).
Frenk menekşesi	Turpgillerden, çiçekleri güzel kokulu bir süs bitkisi türü (GTS).
Frenk patlıcanı	Domates (TTAS).
Frenk teresi	Altıncık, altın çiçeği, hançer çiçeği, Hint teresi, Latin çiçeği (TVKS).
Frenk üzümü	1. Taşkıragillerden bir çalı 2. Bu bitkinin genellikle şurubu yapılan, uzun salkım biçiminde, taneleri ufak, kırmızı ve mayhoş yemişi (GTS). Grossulariaceae familyasından, dikenli ya da dikensiz, çanak yaprakları taç yapraklarından daha büyük olan, yaprak döken nadiren dökmeyen, ülkemizde altı türü bulunan, çalı formundaki bitkiler (BS).
Frenk yemişi	Frenk inciri (TBAS).
Girit havucu	Dağ kerevizi, pire otu (TVKS).
Girit kekiği	Girit adasında yetişen, beyaz tüylü, pembe çiçekli ve çok yıllık bir bitki (GTS).
Girit lalesi	Manisa lalesi (TBAS).
Girit otu	Gazel otu (TBAS).
Girit sateri	Kaya kekiği (TBAS).
Girit sümbülü	Hint sümbülü, kedi otu, kurbağa yarpuzu, sümbül-i ikleti, sümbül-i Rumi (TVKS).
Girit şakayığı	Manisa lalesi. (TBAS)
Habeş buhuru	Buhurülberber (TVKS).
Halep çamı	Camgiller (Pinaceae) familyasından, her dem yeşil, iğne yapraklı, 25 m kadar boylanabilen, deniz seviyesinden 100-150 m kadar yükseklerde yetişen, ülkemizde Kozan civarında görülen bir ağaç türü (BS).
Halep horasanisi	Doğu horasanisi, horasani, sine çiçeği, şeyh horasani (TVKS).
Halep lalesi	Lale (TBAS).
Hasankeyif tütünü	Suriye tütünü, yabancı tütün (TVKS).
Hindistan ayvası	Hindistan ayvası (LME).

Hindistan cevizi	1. Palmiyegillerden, tropikal bölgelerde yetişen bir ağaç, narcıl. 2. Bu ağacın portakaldan büyük, çok sert kabuklu yemişi (GTS). Hindistan kozu (LME). Hindistan kozu (TKF).
Hindistan gül ağacı	Ton açısından brezilya gül ağacına en iyi seçenek oluşturan ve kerestesi üzerinde açık kahverenginde yatay ve kalın damarlar bulunan gül ağacı türü (BTS).
Hint armudu	Mersingillerden, sıcak bölgelerde yetişen, meyvesi yenen, tahtası sert bir ağaç (GTS).
Hint bademi	Kakao (GTS).
Hint baklası	Hint yağı ağacı, kene otu (GTS).
Hint bamyası	Kenevir, keten-i hindi (TVKS).
Hint bezelyesi	Baklagillerden, sıcak ülkelerde yetişen, tohumları fasulyeye benzeyen bir bitki (GTS).
Hint biberi	Kırmızıbiber (GTS)
Hint çaldudu	Ayçiçeği, aysarmaşığı, gece açan (TVKS).
Hint çiçeği	Hindistan'a özgü bir tür çiçek (GTS).
Hint darısı	Buğdaygillerden, Doğu ülkelerinde ekilen, taneleri yenilen, dariya benzeyen bir bitki (GTS).
Hint fıstığı	Kürkas (GTS).
Hint fulü	Beyaz renkli bir nilüfer türü, Mısır fulü (GTS).
Hint hıyarı	Hıyarşembe (GTS).
Hint hurması	Palmiyegillerden, taze filizleri Hindistan'da sebze gibi yenen, meyvesinden reçel yapılan çok sert bir ağaç (GTS).
Hint inciri	Frenk inciri (GTS).
Hint kabağı	Yaprağı hıyara benzeyen, sarı çiçekli bir kabak türü (TKF).
Hint kamaşı	Bambu (GTS). Arıotu, eğir, eyir otu, hazambel, karun otu, kokulu saz, menekşe kökü, yelotu (TVKS).
Hint karpuzu	Hint karpuzu (LME).
Hint keneviri	Yapraklarından esrar elde edilen bir tür kenevir, esrar otu (GTS).
Hint kestanesi	At kestanesi (GTS).
Hint keteni	Esrar, haşhaş (GTS).
Hint kirazı	Sumak familyasından, sıcak ülkelerde yetişen, zeytin büyüklüğünde, yenilebilen meyvesi olan, büyük bir ağaç, mango (GTS).
Hint kokusu	Kara yonca, kokulu yonca (TVKS).

Hint leylağı	Oya ağacı (GTS).
Hint pamuğu	Hindistan'a özgü bir pamuk türü (GTS).
Hint pirinci	Buğdaygillerden, Hindistan ve Etiyopya'da yetiştirilen, taneleri pirinç yerine kullanılan bir bitki (GTS).
Hint portakalı	Ayı elması (TBAS).
Hint safranı	Zerdeçal (GTS).
Hint sümbülü	Girit sümbülü, kedi otu, kurbağa yarpuzu, sümbül-i iklimi, sümbül-i Rumi (TVKS).
Hint teresi	Altıncık, altın çiçeği, Frenk teresi, hançer çiçeği, Latin çiçeği (TVKS).
Hint yağı ağacı	Bot. İki çeneklilerden, tropik bölgelerde, 8-10 m. Yüksekliğe ulaşabilen, çok yıllık, tohumlarından zehirli yağ elde edilen bir bitki (GTS).
Hint yağı baklası	Kene baklası, kenegerçek otu (BTS).
Hinttaş	Hint yağı ağacı (TBAS).
Hitit çiğdemi	Çiğdem (TBAS).
Hollanda kavağı	Akkavak (GTS).
Horasan afsentini (afsentîn-i Ḥorâsânî)	Yavşan (TKF).
Hudaverdi otu	Teşekkür otu, zofa otu, zufa otu (TVKS).
Isparta gülü	Isparta yöresinde yetişen kendine özgü kokusu ve değişik renkleri ile tanınan bir tür gül (GTS).
İngiliz hardal	Ak hardal, beyaz hardal, isfend-i sefid (TVKS).
İngiliz nanesi	Bahçe nanesi, biberi nane, fülfulü nane, kokulu nane, misk nanesi, misnanesi, nane (TVKS).
İspanya ardıcı	Günlük ardıcı (BTS).
İspanya sarmısağı	Taş sarımsağı, tatlı sarımsak, yabam sarımsağı (TVKS).
İspanya süseni	Yaban çiçeği (TYÇ).
İstanbul dutu	Dut (TBAS).
İstanbul kekiği	Trakya, Batı ve Güney Anadolu'da yetişen sık tüylü, beyaz ve pembe çiçekli, kuvvetli kokulu, çok yıllık bir bitki (GTS).
İstanbul lalesi	Osmanlı lalesi (TBAS).
İstanbul üzümü	Böğürtlen (TTAS).
İstanbul zambağı	Zambak (TBAS). Gelin, gelincek, kırmızı zambak, martağan, Şark martagonu, Türk lalesi (TVKS).
İsveç üçgülü	Yaban çiçeği (TYÇ).

İzmir kekiği	Mercanköşk (TBAS).
İzmir mercanköşkü	Mercanköşk (TBAS).
Japon armudu	İki çenekliler sınıfından olup Japonya'da ve Çin'de yetişen bir bitki türü (GTS).
Japon ayvası	Gülgiller (Ro-saceae) familyasından, park ve bahçelerde süs bitkisi olarak yetiştirilen, yapraklanmadan önce kırmızı renkli ve iri çiçekler açan, yapraklan oval ve kenarlan testere dişli bir bitki türü. (BS).
Japon elması	Japonya'ya özgü bir bitki türü (GTS).
Japon gülü	Kamelya (GTS).
Japon hurması	Trabzon hurması (GTS). Kara hurma (TBAS).
Japon kaktüsü	Sütleğen (GTS).
Japon sarmaşığı	Asmagillerden, ana yurdu Çin ve Japonya olan, sülüklerinin ucu duvarlara tutunmak için genellikle daire biçiminde genişlemiş olan sarılıcı bir süs bitkisi (GTS).
Japon şemsiyesi	Hint yağı ağacı (TBAS).
Japon üzümü	Şeker ağacı (TBAS).
Kabe kekiği	Yavşan (TBAS).
Kabe süpürgesi	Civanperçemi, Yavşan (TBAS).
Kafkas ihlamuru	Ihlamur (TBAS).
Kafkas kedinanesi	Yaban çiçeği (TYÇ).
Kafkas şifaotu	Yaban çiçeği (TYÇ).
Kandıra ağacı	Mine çiçeğigillerden, güzel kokulu bir süs bitkisi (GTS).
Kandıra otu	Buğdaygillerden, çok yıllık, sürünücü, otsu bir bitki (GTS).
Karaman kardikeni	Yaban çiçeği (TYÇ).
Karaman kimyonu	Frenk kimyonu (TBAS).
Kastamonu sarımsağı (Kaştamûli / Kaştanûli şarımsak)	Kızıl renkte ve tanesi iri olan sarımsak (TKF).
Kazdağı çayı	Dağ çayı (TBAS).
Kazdağı köknarı	Çamgiller (Pinaceae) familyasından, iğne yapraklı, yapraklarını dökmeyen, sadece Kaz Dağı'nda (Balıkesir) yetişen ülkemize özgü bir orman ağacı (BS).
Kazdağı meşesi	Kayngiller (Fagaceae) familyasından, 4-6 m kadar boylanabilen, yaprak döken, fındıksı meyveleri olan, ülkemizin Marmara ve Ege bölgelerinde doğal olarak yetişen bir tür (BS).

Kefe kimyonu	50-120 cm yükseklikte, çok yıllık, otsu, tüysüz ve beyaz çiçekli bir bitkidir. Özellikle çam ormanlarının altında yetişir. Olgun meyveleri baharat olarak kullanılır (TBAS).
Kefe lalesi	Kırım'ın güneyinde bir şehir olan Kefe (şimdiki adı Peodosiya)'de yetiştirilen ve 17. Yüzyılda İstanbul'da satılan bir lâle çeşidi. Tulipa schrenki Regel türünün bir çeşidi olmalıdır. Bu türden yararlanılarak İstanbul lalesi (Osmanlı lalesi, Lale-i rumî) çeşitlerinin İstanbul'da elde edildiği düşünülmektedir. <i>bk.</i> Lâle, Osmanlı lalesi (TBAS).
Kıbrıs akasyası	3-5 m yükseklikte, çalı görünüşünde bir ağaççıktır. Yapraklar çıplak, çiçekler sarı renkli, çiçek durumu küremsi şekilli ve 10-15 mm çapındadır. Vatanı Güneybatı Avustralya olmakla beraber Akdeniz bölgesi sahil kumullarında yetişir. Kumulların hareketini önleyen önemli bir bitkidir. Memleketimizde Adana, Antalya ve Alanya sahilllerinde bol olarak bulunur. Sürgünleri ve genç yaprakları tüylüdür. Süs bitkisi olarak İstanbul adalarında yetiştirilir ve çiçekli dalları Mimoza adı altında satılır (TBAS).
Kırkağaç kavunu	Kabuğu alacalı sarı renkte olan bir tür kavun (GTS).
Kipti baklası	Fulümsırî, hintfulü, lut çiçeği, Mısır baklası, Mısır fulü, sidre (TVKS). Mısır'da su içinde yetişen bir tüe bakla (LME).
Latin çiçeği	Latin çiçeklerinden, kalkan biçiminde yuvarlak yapraklı, sarı ve kırmızı çiçekli bir süs bitkisi, hançer çiçeği, kapuçin (GTS). Altıncık, altın çiçeği, Frenk teresi, hançer çiçeği, Hint teresi (TVKS).
Laz çiğdemi	Çiğdem (TBAS).
Laz kirazı	Kara yemiş (TBAS).
Laz otu	Mısır (TTAS).
Laz süseni	Süsen (TBAS).
Laz üzümü	Kara yemiş (TBAS).
Macar biberi	Hafif acı kırmızıbiber (GTS).
Macar fiği	Verimsiz topraklarda ve sert iklim bölgelerinde yetişebilen bir çeşit yem bitkisi (BTS).
Macar üçgülü	Yaban çiçeği (TYÇ).
Malta eriği	Yenidünya (GTS).
Mançurya keneviri	Acemkülâhı, ağaçküpesi, buğa, ishalkesen, ebutaylûn, güzelhatmi, Hint keneviri, öğle çiçeği, sarı hatmi, talyon (TVKS).
Manisa lalesi	Lalenin parçalı yapraklı, büyük çiçekli, otsu, çok yıllık türlerine verilen genel ad (GTS).

Maraş kurtkulağı	Yaban çiçeği (TYÇ).
Maraş otu	Deli tütün (TBAS).
Medine çiçeği	Kadife çiçeği, karabaş (TVKS).
Mekke ayrığı	Mekke ayrığı (LME).
Meksika çayı	Yayla çiçeği (TVKS).
Meksika çiçeği	Çörek otu, dikenli haşhaş, gözkaracaot, karacaot (TVKS).
Meksika Mahmudesi	Boruçiçeği, geceseфа (TVKS).
Mısır anasonu	Dişhilali otu, diş otu, hıltan, hilal otu, kılır, koşni, kürdan otu (TVKS).
Mısır baklası	Fulümısrı, hintfulü, Kıpti baklası, lut çiçeği, Mısır fulü, sidre (TVKS).
Mısır fulü	Hint fulü (GTS).
Mısır gülü	Abher, altıntabak, fulya, nergis, sarı soğan çiçeği, tutya çiçeği, zerrin, zerrinkadeh (TVKS).
Mısır menekşesi	Gecegündüz çiçeği, mantı, mentir, mısır menekşesi, sarı mantı, şebboy (TVKS).
Mısır nakili	Yaban çiçeği (TYÇ).
Mısır patlıcanı (Mısrî bâdincân)	Mısır patlıcanı (TKF).
Mısır yapışkan otu	Yaban çiçeği (TYÇ).
Mısır yasemini	Yasemin (GTS).
Moskof turpu	Acıkök, acırga, Arap şalgamı, baştankara, bayır turpu, deniz turpu, eşek turpu, iren, kara turp, siyah turp, yabani kaşıkotu, yaban turpu (TVKS).
Mudanya güzeli	Katmerli papatya, pat çiçeği (TVKS).
Muş lalesi	Ağrı, Muş, Van ve çevresinde süs bitkisi olarak yetiştirilen bir tür lale (GTS).
Nil nilüferi	Beyaz nilüfer, Hint fulü, lotos, Mısır fulü (TVKS).
Oltu otu	Pire otu (GTS).
Osmanlı lalesi	İstanbul lalesi (GTS).
Rum cevizi	Rum cevizi (LME).
Rum kozu	Rum cevizi (LME).
Rumî afsentîn (afsentîn-i Rûmî)	Yavşan (TKF).
Rumî bakla	Sirken otu, yabani ıspanak (TKF).
Rumî ceviz (ceviz-i Rûmî)	Demirhindi (TKF).
Rumî elma (Rûmî alma)	Bir elma türü (TKF).

Rumî papatyası	Alman papatyası, babune, babunec, papatyası, ukhuven (TVKS).
Sapanca çayı	Çay üzümü (TBAS).
Sincan	Gülgillerden, Doğu Anadolu Bölgesinde yetişen, kırmızı veya kan kırmızısı renkte çiçekleri olan çok yıllık kokulu bir bitki (BTS).
Sincan çalısı	Meyveleri idrar artırıcı ve taş düşürücü olarak kullanılan bir bitki, Sincan çalısı, kara çalı, çalı diken, çırgan, çeşmezen, isa diken, kara diken (LME).
Sudan fülfulü (fülfül-i Sûdân)	Habeş biberi (TKF).
Sudan zeytunu	Bir tür etli ve büyük zeytin, kalamata, Sudan zeytini (LME).
Suriye enginarı	Yaban çiçeği (TYÇ).
Suriye kimyonu	Balduz, <karaman kimyonu, kimyon u berrî, yabani kimyon (TVKS).
Suriye orkidesi	Yaban çiçeği (TYÇ).
Suriye tütünü	Hasankeyif tütünü, yabani tütün (TVKS).
Şam fıstığı	Antep fıstığı (TBAS).
Şam gülü	Gül (TBAS).
Şam kayısı	Bu meyvenin en iyi cinsi (BBSD).
Şam pırasası	Şam pırasası (LME).
Şam torusu	Çam fidanı (BBSD).
Şam üzümü	Kalın kabuklu bir çeşit üzüm (TTAS).
Şam patlıcanı (Şâmî bâdincân)	Şam patlıcanı (TKF).
Şark çöveni	Çöven (TBAS).
Tarsus afsentini (afsentîn-i Tarsûsî)	Yavşan (TKF).
Toros köknarı	Köknar (TBAS).
Toros sediri	Sedir (TBAS).
Trabzon çayı	Çay üzümü (TBAS).
Trabzon güz çiğdemi	Güz çiğdemi (TBAS).
Trabzon hurması	1. Abanozgillerden 15 m kadar yükselebilen büyük bir ağaç 2. Bu ağacın elma büyüklüğünde, turuncu renkte, hamken kekre olan, olgunlaştığında tatlılaşan meyvesi, Japon hurması (GTS).
Trabzon kekiği	Kaya kekiği (TBAS).

Trabzon yılanyastığı	Yılanyastığı (TBAS).
Trakya lalesi	Lale (TBAS).
Türk bataklık salebi	Yaban çiçeği (TYÇ).
Türk biberi	Kırmızıbiber (GTS).
Türk güz çiğdemi	Güz çiğdemi (TBAS).
Türk kara hindibası	Kara hindiba (TBAS).
Türk kudrethelvası	Gezengevi (TBAS).
Türk lalesi	Lale (TBAS). İstanbul zambağı, gelin, gelincek, kırmızı zambak, martağan, Şark martagonu (TVKS).
Türk meşesi	Meşe (TBAS). Kayıngiller (Fagaceae) familyasından, 25 m kadar boylanabilen, yapraklarını döken, meyveleri iki yılda olgunlaşan, ülkemizin her tarafında görülebilen bir tür (BS).
Türk otu	Eğir, andız; zencefil (BTS). Atyaran, fitikotu, kasıkotu, kırıkotu, koyunbaklası, koyunotu (TVKS).
Türkiye melisası	Yaban çiçeği (TYÇ).
Türkmen adaçayı	Yaban çiçeği (TYÇ).
Uludağ binbirdelikotu	Yaban çiçeği (TYÇ).
Uludağ kantaronu	Yaban çiçeği (TYÇ).
Uludağ köknarı	Çamgiller (Pinaceae) familyasından, iğne yapraklı, yapraklarını dökmeyen, Marmara, Batı Karadeniz ve Orta Karadeniz bölgesinde yetişen, ülkemize özgü bir orman ağacı (BS).
Uludağ sığırkuyruğu	Yaban çiçeği (TYÇ).
Uludağ soğanı	Yaban çiçeği (TYÇ).
Vakvak	Hindistan'da Vakvak beldesinde yetişen bir ağaçtır. Yüz zira miktarı boyu olur, kalkan gibi yassı yaprağı olur (BBSD).
Van gülü	Gül (TBAS).
Yahudi baklası	Termiye (GTS).
Yahudi ebegümeçi	Mühliye (GTS).
Yahudi hurması	Kara hurma (TBAS).
Yahudi kirazı	Fener çiçeği, fener otu, gelinfeneri, gelin otu, güveyfeneri, it üzümü, kambel otu, kandil otu, pırıp, şeytanfeneri (TVKS).
Yalova mercanı	Tavşan kirazı (TBAS).

Yalova misketi	Ege ve Akdeniz bölgelerinde sofralık olarak üretilen, beyaz renkli, oval ve iri taneli bir tür üzüm, yalovaincisi. (GTS).
Yemen safranı	Cehri çiçeği, dağ cehrisi, rezede çiçeği (TVKS).
Yeni Zelanda kendiri	Yeni Zelanda'da yetiştirilen bir lif bitkisi. Ambalaj işlerinde, halat, ayakkabı ve hasır yapımında kullanılır (BBSD).
Yunan kediotu	Cennet merdiveni (TVKS).
Zigana zambağı	Yaban çiçeği (TYÇ).

Sonuç

Bir milletin varlığını koruyabilmesi, içerisinde dilin de yer aldığı kültürünü araştırması ve yaşatması gerekir. Bugün sözlüklerden rahatlıkla ulaşabildiğimiz kelimelerin kültürel boyutu göz ardı edilmemelidir. Türk kültürü araştırmalarında bugüne kadar pek dikkate alınmayan yer adları incelemeleri (Toponomi) kültürün ayırıcı özellikleri arasında yer almalı ve yapılacak olan işaretlemelerin kültürel boyutunun araştırılması yapılmalıdır. Yer adlarının diğer adlandırmalarla olan ilgisi üzerinde durulmalıdır.

Tabiatla hep iç içe yaşamış olan insan, varlıkları birbirinden ayırmak amacıyla çeşitli adlandırmalara gitmiştir. Bu adlandırmalar oluşturulurken başlıca; organ adlarından, hayvan adlarından, sayılardan, şahıs adlarından, çeşitli hastalık adlarından, fiziksel özelliklerden, coğrafya/etnik özelliklerden vb. yararlanılmıştır.

Coğrafyadan hareketle yapılan bu adlandırmalarda başlıca şu yer adları kullanılmıştır: (*Abant, Adana, Adıyaman, Afrika, Almanya, Amasya, Amerika, Anadolu, Angola, Ankara, Antep, Anzer, Arabistan, Asya, Azak Avrupa, Brezilya, Bursa, Brüksel, Cezayir, Çanakkale, Çin, Girit, Halep, Hasankeyf, Hindistan, Hollanda, Isparta, İspanya, İstanbul, İsveç, İzmir, Kâbe, Kafkas, Kandıra, Karaman, Kastamonu, Kazdağı, Kefe, Kıbrıs, Kırkağaç, Malta, Mançurya, Maraş, Medine, Mekke, Meksika, Mısır, Mudanya, Nil, Oltu, Sapanca, Sincan, Sudan, Suriye, Şam, Toros, Trabzon, Trakya, Türkiye, Uludağ, Vakvak, Van, Yalova, Yemen, Yeni Zelanda, Zigana*).

Bazı bitki adlandırmalarında ise etnik/dini adlandırma yoluna gidilmiştir. Bu adlandırmalarda başlıca şu etnik unsurlar kullanılmıştır: (*Acem, Aşar, Alman, Arap, Arnavut, Aşar, Bektaşî, Boşnak, Çingene, Frenk, Hint, Hitit, Japon, Kıpti, Latin, Laz, Macar, Rum, Türk, Türkmen, Yahudi*).

Türkçenin söz varlığı içerisinde önemli bir yere sahip olan bitki adlarının oluşumunda coğrafyadan ve etnik adlandırmalardan da yararlanılmış, bu yolla birçok kelime türetilmiştir.

KISALTMALAR

(BBSD)	Osmanlıca-Türkçe Bahçe ve Bitki Sözlük Denemesi.
(BS)	Biyoloji Terimleri Sözlüğü.
(BTS)	Büyük Türkçe Sözlük.
(DLT)	Divanü Lugat-it-Türk.
(EUTS)	Eski Uygur Türkçesi Sözlüğü
(GTS)	Güncel Türkçe Sözlük.
(KBS)	Türkiye Türkçesindeki Türkçe Sözcüklerin Köken Bilgisi Sözlüğü
(LME)	Lügat-i Müşkilât-ı Eczâ
(RB)	Revnağ-ı Bustan
(TBAS)	Türkçe Bitki Adları Sözlüğü.
(TKF)	Terceme-i Kitabü'l-Filâha (Ziraat Kısmı)
(TKFZ)	Terceme-i Kitabü'l-Filâha (Zootekni Kısmı)
(TTAS)	Türkiye Türkçesi Ağızlar Sözlüğü.
(TVKS)	Türksprachige Volksnamen für Kräuter und Stauden
(TYÇ)	Türkiye'nin En Güzel Yaban Çiçekleri.

KAYNAKLAR

- Aksan, D. (1998). *Her Yönüyle Dil (Ana Çizgileriyle Dilbilim) (C. 1)*. Ankara: TDK Yayınları.
- Aydın M. ve Bedizel, Z. (2011). *İbn Avvâm Terceme-i Kitabü'l-Filâha, (Ziraat Kısmı) İnceleme-Çevirimetin-Sözlük*, Mütercim Muhammed b. Mustafa b. Lutfullah. İstanbul: Kitabevi Yayınları.
- Aydın M. ve Bedizel, Z. (2012). *İbn Avvâm Terceme-i Kitabü'l-Filâha, (Zootekni Kısmı) İnceleme-Çevirimetin-Sözlük*, Mütercim Muhammed b. Mustafa b. Lutfullah. İstanbul: Kitabevi Yayınları.
- Baytop, T. (1994). *Türkçe Bitki Adları Sözlüğü*. Ankara: TDK Yayınları.
- Başkan, Ö. (1970). Türkiye Köy Adları Üzerine Bir Deneme. *TDAY-Belleten*, Ankara: TDK Yayınları. 14 Mayıs 2012, http://www.tdkdergi.gov.tr/TDA/1970/1970_12_Baskan.pdf.
- Berbercan, M. T. (2012). Doğu Türkçesine Ait Bir Botanik Lügatçesi. *Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, (16), 35-56.
- Gülensoy, T. (1998). Anadolu Yer Adlarına Genel Bir Bakış. (M. Özarlan, Ö. Çobanoğlu, Haz.). *Prof. Dr. Dursun Yıldırım Armağanı*. Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı Matbaası.
- Gülensoy, T. (2007). *Türkiye Türkçesindeki Türkçe Sözcüklerin Köken Bilgisi Sözlüğü (C. 1-2)*. Ankara: TDK Yayınları.
- Hauenschild, I. (1989). *Türksprachige Volksnamen für Kräuter und Stauden mit den deutschen, englischen und russischen Bezeichnungen*. Wiesbaden.
- Karol, S., Suludere, Z. ve Ayvalı, C. (2010). *Biyoloji Terimleri Sözlüğü (5. Baskı)*. Ankara: TDK Yayınları.

- Küçükler, P. (2010). Lügat-i Müşkilât-ı Eczâ'da Türkçe Bitki Adları. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi The Journal of International Social Research*, 3(11).
- Osmanlıca-Türkçe Bahçe ve Bitki Sözlük Denemesi*. 14 Mayıs 2012, <http://www.middleeastgarden.com/garden/english/>.
- Şahin, H. (2009). Kaşgarlı'dan Günümüze Organ İsimleriyle Kurulmuş Deyimler. *Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 4 (3).
- Tekin, E. (2005). *Türkiye'nin En Güzel Yaban Çiçekleri - The Most Beautiful Wild Flowers of Turkey*. İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.
- Türk Dil Kurumu. *Büyük Türkçe Sözlük*. 28 Şubat 2011, <http://tdkterim.gov.tr/bts/>.
- Türk Dil Kurumu. *Güncel Türkçe Sözlük*. 17 Haziran 2011, http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&view=gts.
- Türk Dil Kurumu. *Türkiye Türkçesi Ağızlar Sözlüğü*. 28 Temmuz 2011, <http://tdkterim.gov.tr/ttas/>.
- Uçar, İ. (2010). Türkçede Eş Anlamlılık ve Eski Anadolu Türkçesi Tıp Yazmalarında Eş Anlamlı Kelime Kullanımı. *Zeitschrift für die Welt der Türken (ZfWT)*, 2 (1).
- Uçar, İ. (2011). “Baş, Kafa, Ser” Kelimelerinin Eş Anlamlılığı ve “Baş” Kelimesine Divanü Lugati't-Türk Merkezli Bir Yaklaşım. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, The Journal of International Social Research*, 4 (17).